

STUDIEREISE TIL KINA OKTOBER 2001

Innledning

Sommeren 2001 bestemte jeg meg for å bli med Sunnfjord folkehøgskule på studietur til Kina. Vi var to damer fra Alta som meldte oss på skolens tilbud om en 9 dagers studietur til Beijing. Mellom Alta og Førde ble det for dyrt å pendle i forkant av studiereisen. Derfor ble mine forberedelser til turen avhengig av selvstudium og telefonisk kontakt med reiseledere. Reiselederne hadde laget et fyldig kompendium som vi fikk tilsendt i god tid, og dermed kunne jeg få forberede meg i fred og ro hjemme. Forberedelsene til en reise er som kjent like viktige som selve turen, og sånn sett hadde jeg en spennende sommer dette året, med Kina, i sikte lenge før turen startet; -drømmene, tankene, fantasiene, spørsmålene---Kina; min barndoms forestillinger om gule mennesker, pagoder, Annie Skau Berntsen, opium og sykkeldrosjer ble aktivisert igjen. At jeg skulle få dra til dette landet, en drøm ble plutselig til virkelighet.

Kina og Østen har vært, og er på mange måter enda, en ukjent del av min verden. Både kultur, historie, geografi, religion og samfunnsforhold har virket ukjent og fremmed, selv om fjernsynet i lang tid har sendt også Østens verden inn i våre stuer.

Formålet

Formålet med min studiereise ble dermed å oppleve og lære litt om det som rører seg i denne del av verden. Hvem bor i dette landet? Hva lever de av? Hvordan har de det? Hva kan vi lære av et folk som har røtter, tradisjoner og erfaringer tusenvis av år tilbake i historien?

Vel vitende om at en 9 dagers studietur ikke innfrir alle spørsmål, hadde jeg likevel et ønske om å oppdage den kinesiske sjel, komme på nært hold i forhold til episoder og situasjoner i hverdagen, kjenne smaken av grønn te og føle ekte silke mellom hendene.

Innhold av reisen

Da vi etter mange timer i flyet satte beina på bakken i Beijing tidlig om morgenen den 9.oktober, ble vi hilst velkommen av to sjarmerende unge damer som skulle guide oss gjennom kommende uke. Deres behagelige og høflige vesen ble første møte med et folk som til da bare hadde eksistert som fremmede mennesker i min verden. Vivian og Brita hadde selvfølgelig gått på guideskolen og lært seg sin profesjonelle rolle, men bak guidene møtte vi to flotte mennesker som var fremragende representanter for en kultur og et folk. Deres integritet i forhold til fortid, nåtid og dagens utfordringer i Kina imponerte. De førte oss gjennom ei uke som gikk fra det ene høydepunktet til det andre: historisk velstandssus med palasser av gull og glitter kontra grått hverdagsliv for den vanlige kineser, Beijingoperaen med akrobatikkens spektakulære kunst, frisk vandring på muren i soldis og vakre høstfarger, møte med silkeormens produkter; noe som kunne ta pusten fra en ivrig stoffkjøper, glimt inn i kobberkunstens verksted og ikke minst kinaporselenets vakre produkter. Goretexmarkedets pruteboder skal heller ikke glemmes i vår moderne tid. Kontrasten mellom kirkebesøk og buddatempel ble en sterk opplevelse på søndagen. Veien ble til mens vi gikk. Selv om studieuka var forhåndsplanlagt, var det en spennende og levende gjennomføring av de oppsatte aktiviteter. Noen overraskende episoder kom også i tillegg, og vi ble hele tiden oppfordret til å ha øyne og ører åpne og i beredskap. Inntrykkene sto i kø. Jeg vil nevne noen eksempler:

På søndagen, som for meg ble en av de sterkeste dagene på turen, hadde vi fått beskjed om å stille tidlig i bussen. For at vi skulle komme ut av hovedgata med sin Beijing maraton, var vi alt på hjul kl.07.30. En halv time senere kom vi til kirken, og der var man allerede godt i gang

med bibelundervisning og søndagsskole før gudstjenesten som skulle starte kl.08.30. Den fikk vi være med på. Fellesskapet mellom oss norske og hundrevis av kinesere rundt sang, bønn, skriftlesing og preken gjorde et sterkt inntrykk. Ikke minst deres iver etter å følge med i bibelen, delta i sangen og lytte til Ordet, ga mange tanker til en vestlig kristen som av og til er mer tilskuer enn deltager i gudstjenesten.

Senere på dagen var vi på besøk i et vanlig kinesisk hjem. Vi kom inn i den gamle bydelen med sine houtonger. Her hadde en pensjonert fysikkprofessor åpnet sitt hjem for nysgjerrige turister. Han satt i stua og så på Beijing maraton da vi kom, kona og en voksen datter puslet rundt og viste oss alt fra hagestell til matskikker i familien. Dette lille glimtet inn i hverdagslivet, og noen få minutter med nærkommunikasjon med en person som nå hadde mer enn nok med å administrere sin egen hverdag i forhold til helse og dagligliv, gjorde sterkt inntrykk på hele gruppen, og ga oss et verdifullt innblikk i en vanlig kinesisk hverdag.

En studiereise, som så mye annet, består av raske skiftninger, så også for oss. Etter disse to sterke opplevelsene på søndag formiddag, ble det nesten for mye å ta inn neste post på programmet denne dagen; besøk i et lamatempel. Gruppa ble stilt fritt i forhold til å gå inn i tempelet. Jeg valgte det, og kjente på en veldig kontrast og annerledeshet i forhold til kirkebesøket tidligere på dagen. Det innadvendte og meditative i denne religionen ble synlig, nært og konkret. Med min egen usikkerhet som briller, er det mulig jeg ikke er objektiv i mine observasjoner, men jeg drister meg til å si at det var mindre glede, liv og spontanitet å spore i ansiktene her i tempelet enn jeg nettopp hadde vært vitne til i kirken. Offerseremoniene utenfor tempelet, ga meg på nytt lyst til å takke den Gud jeg tror på for det offer Han har gjort en gang for alle. Søndagen vår ble avsluttet med et flott operabesøk. Tidligere i uken hadde vi vært på operaskolen for å lære hva kinesisk opera er. Dette var veldig interessant og ga god bakgrunn for den forestillingen vi fikk oppleve.

Det er selvsagt mulig å ta for seg hver av de 9 dagene av studieturen like detaljert, men jeg velger å la søndagen bli et eksempel. Resten står i dagboka mi, og er også lagret i hjertet og tankene mine.

Erfaringer

For meg ble turen til Kina en stor opplevelse. Store opplevelser vil man gjerne dele med flere, og hvordan kan så det skje? I utgangspunktet reiste jeg på en vanlig ferietur, men rett før avreise fikk vi melding til folkehøgskolene om at det fortsatt var mulig å søke reisestipend for 2001. Jeg var heldig å få positivt svar på søknaden, og ser derfor muligheter for å jobbe videre med saken. Det er langt å reise fra Finnmark til Kina, men absolutt mulig å få til både praktisk og økonomisk. Framover vil jeg jobbe videre med å motivere for en Kinatur med utgangspunkt i et reisekortkurs for Øytun. Vi har lang erfaring i å reise til Russland med årskullet vårt, og det er stor sannsynlighet for at det i Finnmark og Troms kunne være marked for en voksentur til Kina. For min egen del er jeg ikke ferdig med landet etter ett besøk... dette rike kontinentet nærmest ber om å bli oppdaget på nytt og på nytt.

Takk til Sunnfjord folkehøgskule for et flott kortkurs. Jeg ble nok ikke tellende elev siden jeg ikke møtte fram på kurskveldene, men kurset ble i høyeste grad tellende for meg. Takk også til Folkehøgskolerådet for reisestøtte, og dermed inspirasjon til videre arbeid med studiereiser på min arbeidsplass.

Alta 16.februar 2002

Solveig Rognstad